nemohl na tomto zákonném stavu ničeho změniti výnos mor. zšr-y z 18. listopadu 1919, třebas v oddílu týkajícím se § 2 par. zák. ustanovoval, že dosazovaným učitelům v počáteční službě mají býti i nadále poukazovány požitky ode dne skutečného nastoupení služby, neboť pouhý výnos není způsobilým změniti disposici normy zákonné. Právem tedy úřad přiznal st-lce drahotní přídavky, jakožto příslušenství jejího platu, teprv počínajíc dnem 1. února 1921, t. j. prvním dnem měsíce následujícího po nástupu. — — —

Stížnost jest bezdůvodná i potud, pokud sporný nárok st-lčin odvozuje ze zásady, že mimořádné přídavky, jsouce příslušenstvím platu, přísluší tu za leden 1921 již proto, že za tento měsíc byl poskytnut plat, neboť vzhledem k tomu, že st-lka, jak uvedeno, měla nárok na plat teprve počínajíc dnem 1. února 1921, byl jí plat za leden 1921 poskytnut bez právního důvodu, avšak mimořádné přídavky mohou býti jen zákonným příslušenstvím platu, jenž přísluší podle zákona.

Slušelo tudíž stížnost jakožto bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 4389.

Učitelstvo: * Učiteli, jemuž byla propůjčena výhoda první věty § 7 zákona č. 470/1919 v příčině vysvědčení učitelské způsobilosti, přísluší nárok na započet podle čtvrté věty téhož §, třebas jde o výjimečné poskytnutí výhody podle třetí věty tohoto §.

(Nález ze dne 5. února 1925 č. 2147.)

Prejudikatura: Boh. 4090 adm.

Věc: Jindřich W. v T. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty stran započtení do služební doby.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: St-l vykonav zkoušku učitelské dospělosti dne 7. dubna 1915, nastoupil vojenskou službu válečnou dne 15. dubna 1915, z níž se vrátil dne 15. prosince 1918, a jsa po nějakou dobu stížen oční chorobou, domohl se teprve dne 8. března 1920 dosazení do služby školské jakožto učitel obecné školy.

Výnosem ze 7. září 1921 min. škol. vyhovujíc žádosti st-lově, přiznalo zcela výjimečně na základě § 7 zák. z 23. července 1919 č. 470 Sb. vysvědčení o jeho zkoušce způsobilosti pro školy obecné, datovanému teprv dnem 3. května 1921, po stránce právní takovou platnost, jako kdyby bylo vydáno v měsíci listopadu 1917.

Ošv pro německé školy v M. výměrem z 1. června 1922, vydaným na základě výnosu zšr-y v Brně ze 17. května 1922, zařadil st-le po rozumu prov. nař. k zák. z 9. dubna 1920 č. 222 Sb. ke dni 1. ledna 1921 do požitků 3. stupně XI. hodn. třídy a ke dni 1. února 1921 do požitků 1. stupně X. hodn. třídy, nevpočítávaje dobu ode dne 1. ledna 1919 do dne 28. února 1920.

St-lův proti tomu podaný rekurs, dovozující st-lův nárok na započet z povoleného antedatování vysvědčení učitelské způsobilosti, zamítla zšr výnosem z 11. dubna 1923, poněvadž doba ode dne 1. ledna 1919

do dne 28. února 1920, t. j. doba od propuštění st-le ze služby vojenské až do dne prvního ustanovení ve službě školní, není započítatelná, nelzeť nároku na její započtení odvozovati ze zák. z 23. července 1919 č. 470 Sb; rovněž nedá se žadatelův nárok odvozovati z výnosu min. škol. ze 7. září 1921, kterým jemu bylo výjimečně povoleno zpětné datování vysvědčení učitelské způsobilosti, jelikož extensivní interpretace povolení výjimky není přípustna.

Další st-lův rekurs byl nař. rozhodnutím zamítnut z důvodů rozhodnutí zšr-y.

Rozhodnuje o stížnosti, namítající, že úřad v rozporu se zákonem odepřel započet sporné doby pro zařadění do hodnostní třídy a pro požitkový postup st-lův, řídil se nss těmito úvahami: — — —

Pokud především stížnost tvrzením, že započet sporné doby je toliko konsekvencí povoleného antedatování st-lova vysvědčení učitelské způsobilosti, odvozuje st-lův nárok na započet z posl. věty § 7 zák. z 23. července 1919 č. 470 Sb., slušelo blíže přihlédnouti k obsahu cit. § 7 v celé jeho souvislosti. Podle dotčeného ustanovení sluší učitelům, vyhovujícím určitým podmínkám (»těmto učitelům«), započísti všechna léta vojenské služby i dosavadní školské prakse do služební o postupu podle zák. z 23 .května 1919 č. 274 Sb., tak jako kdyby byli nastoupili službu prvého dne měsíce, následujícího po složení zkoušky dospělosti, a to (srovn. nál. Boh. 4090 adm.) třebas ona učitelská prakse ve skutečnosti nebyla absolvována. Mezi ony určité podmínky, jež zákon požaduje pro kvalitu reflektanta, aby mohl státi se účastným uvedené výhody, jak nutno usuzovati z počátečního obratu »těmto učitelům«, náleží, aby to byli buď učitelé, jimž předcházející věta téhož § 7 přiznává nárok na antedatování vysvědčení učitelské způsobilosti, normujíc: »Tato výhoda se však přiznává jen těm, kteří vykonají zkoušku způsobilosti nejdéle do dvou let po propuštění z vojenské služby«.

Avšak podle třetí věty cit. § 7 musí k »těmto učitelům« čítáni býti i ti, jimž ministr, jako v daném případu st-li, tuto lhůtu výjimečně prodloužil.

Nesrovnává se tudíž se zákonem, odepřel-li v daném případu úřad st-li započet, požadovaný na základě povoleného antedatování vysvědčení učitelské způsobilosti, jen z důvodu, že výjimečné povolení zpětného datování uvedeného vysvědčení nemůže býti vztahováno též na požadovaný započet do služební doby, a slušelo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo třeba přihlédnouti k dalšímu obsahu stížnosti.

Č. 4390.

Dávka z přírůstku hodnoty. — Administrativní řízení: * Uzná-li zemský správní výbor odvolání poplatníkovo z platebního rozkazu ohledně dávky z přírůstku hodnoty důvodným pouze ohledně jednotlivých vyměřovacích základů, nemůže platební rozkaz zrušiti jen ohledně těchto základů, nýbrž musí jej zrušiti celý.

(Nález ze dne 6. února 1925 č. 19.917/24.)

Věc: Matěj L. v T. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran dávky z přírůstku hodnoty.